

— kohustada Euroopa Keskpanka võimaldama hagejatele juurdepääsu neile dokumentidele vastavalt Euroopa Keskpanka 4. märtsi 2004. aasta otsusele üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanka dokumentidele (EKP/2004/3); ja

— mõista kohtukulud välja Euroopa Keskpanngalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad esitavad käesoleva hagi ELTL artikli 263 alusel, paludes tühistada Euroopa Keskpanka otsus, mis teatati 17. septembri ja 21. oktoobri 2010. aasta kirjadega ja millega Euroopa Keskpank jättis rahuldamata hagejate nõude saada vastavalt Euroopa Keskpanka 4. märtsi 2004. aasta otsusele üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanka dokumentidele (EKP/2004/3) juurdepääsu järgmistele dokumentidele:

i) kiri pealkirjaga Turuväliste vahetustehingute mõju eelarvepuudujäägile ja välisvõlale. Kreeka juhtum (SEC/GovC/X/10/88a);

ii) teine kiri pealkirjaga Titlos'e tehing ja sarnaste tehingute võimalik olemasolu, mis mõjutavad euro-ala välisvõla või eelarvepuudujäägi tasemeid (SEC/GovC/X/10/88b).

Oma hagi toetuseks esitavad hagejad järgmised väited:

Esiteks väidavad hagejad, et Euroopa Keskpank tõlgendas ekslikult ja/või kohaldas ekslikult Euroopa Keskpanka 4. märtsi 2004. aasta otsuse üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanka dokumentidele (EKP/2004/3) artikli 4 lõiget 1, mis näeb ette erandi selle otsuse artiklis 2 antud üldisest juurdepääsuõigusest, kuna:

i) Euroopa Keskpank ei tõlgendanud artikli 4 lõige 1 punkti a nii, et see nõuab üldise huvi tegurite kaalumist avalikustamise kasuks;

ii) Euroopa Keskpank ei omistanud piisavat või nõuetekohast kaalu üldise huvi teguritele nõutud dokumentide avalikustamise kasuks;

iii) Euroopa Keskpank hindas üle ja/või tuvastas ekslikult üldise huvi, mille alusel nõutud dokumente ei tuleks avalikustada.

Lisaks väidavad hagejad, et Euroopa Keskpank tõlgendas ekslikult ja/või kohaldas ekslikult Euroopa Keskpanka 4. märtsi

2004. aasta otsuse üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanka dokumentidele (EKP/2004/3) artikli 4 lõiget 2, mis näeb ette erandi selle otsuse artiklis 2 antud üldisest juurdepääsuõigusest, kuna:

i) Euroopa Keskpank oleks pidanud „ülekaalukat“ üldist huvi tõlgendama nii, et see tähendab üldist huvi, mis on piisavalt tugev, et see suudab üles kaaluda mis tahes üldise huvi erandi säilitamise suhtes;

ii) Euroopa Keskpank oleks pidanud järeldama, et esineb selles tähenduses ülekaalukas üldine huvi taotletud informatsiooni avalikustamise kasuks.

Lõpuks väidavad hagejad, et Euroopa Keskpank tõlgendas ekslikult ja/või kohaldas ekslikult Euroopa Keskpanka 4. märtsi 2004. aasta otsuse üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Keskpanka dokumentidele (EKP/2004/3) artikli 4 lõiget 3, mis näeb ette erandi selle otsuse artiklis 2 antud üldisest juurdepääsuõigusest, kuna:

i) Euroopa Keskpank oleks pidanud „ülekaalukat“ üldist huvi tõlgendama nii, et see tähendab üldist huvi, mis on piisavalt tugev, et see suudab üles kaaluda mis tahes üldise huvi erandi säilitamise suhtes;

ii) Euroopa Keskpank oleks pidanud järeldama, et esineb selles tähenduses ülekaalukas üldine huvi taotletud informatsiooni avalikustamise kasuks;

iii) Euroopa Keskpank hindas üle ja/või tuvastas ekslikult üldise huvi, mille alusel nõutud dokumente ei tuleks avalikustada.

17. detsembril 2010 esitatud hagi — Zenato versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (RIPASSA)

(Kohtuasi T-595/10)

(2011/C 72/36)

Hagiavaldus esitati itaalia keeles.

Pooled

Hageja: Alberto Zenato (Verona, Itaalia) (esindaja: advokaat A. Rizzoli)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona (Verona, Itaalia)

Hageja nõuded

- kuulutada käesolev hagi ja selle lisad vastuvõetavaks;
- tühistada apellatsioonikoja otsus osas, milles sellega tühistatakse vaidlustatud otsus ja mõistetakse välja apellatsioonikoja menetluse kulud;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk RIPASSA (registreerimistaotlus nr 106 955) kaupadele klassis 33

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Camera di Commercio Industria Artigianato e Agricoltura di Verona

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: Itaalia sõnamärk VINO DI RIPASSO (nr 528 778) kaupadele klassis 33

Vastulausete osakonna otsus: Lükata vastulause tagasi.

Apellatsioonikoja otsus: Tühistada vaidlustatud otsus ja saata toimik tagasi vastulausete osakonnale.

Väited: määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine ja ebaõige kohaldamine.

29. detsembril 2010 esitatud hagi — Eurocool Logistik versus Siseturu Ühtlustamise Amet — Lenger (EUROCOOL)

(Kohtuasi T-599/10)

(2011/C 72/37)

Hagiavaldus esitati saksa keeles

Pooled

Hageja: Eurocool Logistik GmbH (Linz, Austria) (esindaja: advokaat G. Secklehner)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Peter Lenger (Weinheim, Saksamaa)

Hageja nõuded

- tühistada tervikuna Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) esimese apellatsioonikoja 14. oktoobri 2010. aasta otsus asjas R 451/2010-1, millega kinnitati vastulausemenetluses nr B 751 570 tehtud vastulausete osakonna 27. jaanuari 2010. aasta otsus; lükata vastulause tagasi; suunata asi tagasi Siseturu Ühtlustamise Ametisse kaubamärgi registreerimismenetluse jätkamiseks, ning mõista kostjalt välja kohtukulud, sh eelkõige apellatsioonikojas toimunud menetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

Ühenduse kaubamärgi taotleja: hageja.

Asjaomane ühenduse kaubamärk: sõnamärk EUROCOOL kaupadele klassides 39 ja 42.

Vastulause aluseks oleva kaubamärgi või tähise omanik: Peter Lenger.

Vastulause aluseks olev kaubamärk või tähis: „EUROCOOL LOGISTICS” sisaldav siseriiklik kujutismärk teenustele klassides 35 ja 39, ja siseriiklikus kaubanduses teatud teenuste tähistamiseks kasutatav ettevõtte tähis „EUROCOOL LOGISTICS”.

Vastulausete osakonna otsus: rahuldada vastulause.

Apellatsioonikoja otsus: jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.

Väited: määruse (EÜ) nr 207/2009⁽¹⁾ artikli 63 lõike 2 ja artikli 75 teise lause rikkumine, kuna vastulause esitajale ei antud vastulausemenetluses võimalust vastata teise menetlusosalise apellatsioonikojas vastulause põhjendustele, ning määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b rikkumine, kuna vastandatud kaubamärkide puhul ei esine segiajamise tõenäosust.

⁽¹⁾ Nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrus (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1).

7. jaanuaril 2011 esitatud hagi — Export Development Bank of Iran versus nõukogu

(Kohtuasi T-4/11)

(2011/C 72/38)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Export Development Bank of Iran (esindaja: advokaat J. M. Thouvenin)